

The Good News

Otkriti život

Početni kurs u vjeri

1. U potrazi za iskonom _____	3
Bog pokreće život	
2. Na čemu se temelji naše znanje? _____	4
Bog se objavljuje kroz Bibliju	
3. Nevidljiv a ipak spoznatljiv? _____	5
Bog, naš Stvoritelj, se predstavlja	
4. Naše najveće određenje ili usud _____	7
Čovjek je stvoren čudesno	
5. Najveća katastrofa svjetske povijesti _____	8
Čovjekova pobuna protiv Boga	
6. Poražen dokraja _____	10
Čovjek je rob grijeha	
7. Naša budućnost bez Boga _____	11
Čovjek srlja u vječnu propast	
8. Religioznost nije dostatna _____	13
Isus Krist je ključ	
9. Bog uspostavlja kontakt s nama _____	14
Isus Krist pokazuje svoju jedinstvenost	
10. Božja ljubav postaje očitom _____	16
Isus Krist daje sve za nas	
11. Moja odluka _____	17
Pronaći spasenje	
12. Uživati novi život _____	18
Prvi koraci u životu kao kršćanin	
Impressum _____	21

1. U potrazi za iskonom Bog pokreće život

Često postavljeno pitanje: Ima li Boga?

Želimo li imati odgovor na to – ili? Ako Boga nema, onda nema ni svrhe da ga tražimo. U Bibliji čitamo: **Tko pristupa Bogu, mora vjerovati da postoji i da je platac onima koji ga traže.** (Hebrejima 11,6) Iako Božju egzistenciju u matematički znanstvenom smislu nije moguće dokazati, puno toga što znamo, govori za njega.

Svemir.

Ako ga smatramo produktom slučaja, to povlači nova pitanja i ne daje odgovor na nijedno od njih. Jednako je i s teorijom „Velikog praska“... Odakle, onda, potječe prvotna materija? Čak ni „Veliki prasak“ ne može iz ničega stvoriti nešto. Teorija evolucije je također vrlo proširena i jednako tako vrlo nepouzdana: Jer, kako se iz ničega može razviti nešto; i to do takvih, nevjerojatno kompleksnih, životnih oblika na zemlji? Zbog toga se prestano i govori samo o jednoj teoriji.

Jedino razumski dosljedno objašnjenje stoji u Bibliji.

U početku stvori Bog nebo i zemlju. (1. Mojsijeva 1,1) Naš svijet nije slučajni produkt nekog sretnog sruza raznih čestica, „koje su već oduvijek postojale“. Štoviše shvaćamo, da se iza stvaranja svijeta mora nalaziti jedna velika inteligencija. **Vjerom doznajemo da je svijet stvoren riječju Božjom, tako da je vidljivo proizvedeno iz nevidljivoga.** (Hebrejima 11,3) Sve stvoreno ima svoj početak u Bogu. **Jer on reče – i sve postade, naredi – i sve se stvori.** (Psalam 33,9)

Čudesan red i izgled prirode i prirodnih zakona.

Od svemirske pućine pa sve do mikroskopski najsićušnijih živih bića, sve ima svoj red. No red ne nastaje sam od sebe, pa tako i prirodni zakoni upućuju na zakonodavca. **Bog, Stvoritelj svijeta i svega što je u njemu, on koji je Gospodar neba i zemlje.** (Djela apostolska 17,24)

Najjasniji ukazatelj na Stvoritelja jeste sam čovjek.

Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. (1. Mojsijeva 2,7) Nasuprot životinjama, on posjeduje nešto što se zove „osobnost“. Čovjek može misliti, osjećati i htjeti. On posjeduje savijest, može donositi razumske odluke, te razlikovati dobro od zla. On je sposoban i za ljubav i za strast. Međutim, on iznad svega posjeduje duboku žudnju za Bogom. Odakle mu ta svojstva? Teško: da su mogla nastatiti putem evolucije ili lancem slučaja. Čovjek nije nikakav slučaj. Kralj David, koji je sročio brojne biblijske psalme (pjesme), izrazio je to ovako: **Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao!** (Psalam 139,14)

2. Na čemu se temelji naše znanje?

Bog se objavljuje kroz Bibliju

Trebaju nam pouzdani iskazi o Bogu.

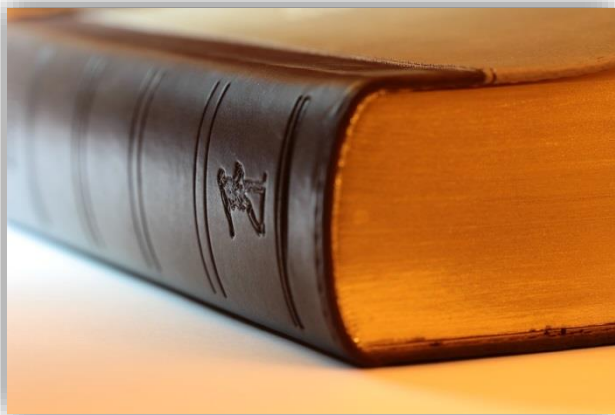
Jedan čovjek imenom Job, o kojemu postoji cijela jedna knjiga u Bibliji, bio je nekoć upitan: **Možeš li proniknuti dubine Božje, dokučiti savršenstvo Svesilnoga?** (Job 11,7) Što je na to trebao odgovoriti? Boga ne možemo spoznati, i zbog toga smo upućeni na to da nam se sam objavi.

Bog se na primjer obznanjuje u prirodi.

Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih. (Psalam 19, 2) **Već sam svemir s njegovom veličinom i redom, njegovom različitošću i ljepotom puno otkriva o Bogu koji ga je načinio.** Stvaranjem naše zemlje, Bog pokazuje svoju veliku moć, svoju nedokučivu mudrost i svoju izvanrednu kreativnost. **Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom po djelima opažaju.** (Rimljanima 1,20)

Bog govori ljudima.

Komunikacija živi po riječima. Tako se i Bog javio nekolicini pojedinaca. **Ta nijedno Proroštvo sadržano u Pismu nije bilo doneseno ljudskom voljom, nego su Duhom Svetim ponoseni ljudi od Boga govorili.** (2. Petrova 1,21) U nijednom drugom literarnom djelu ne nalazimo toliku gustoću jednoznačnih i detaljnih proročanstava, koja su se kasnije i ispunila. Prisjetimo se samo mjesta rođenja Isusa Krista ili pojedinosti uz njegovo razapinjanje na križ. To ne može biti slučaj. Bog u cijeloj Bibliji slijedi jedan cilj. **Sve je Pismo od Boga nadahnuto, i zato korisno za poučavanje, uvjeravanje, popravljavanje, odgajanje u pravednosti.** (2. Timoteju 3,16)

Nikada nijedna druga knjiga nije razvila tako preobrazujuću snagu na život.

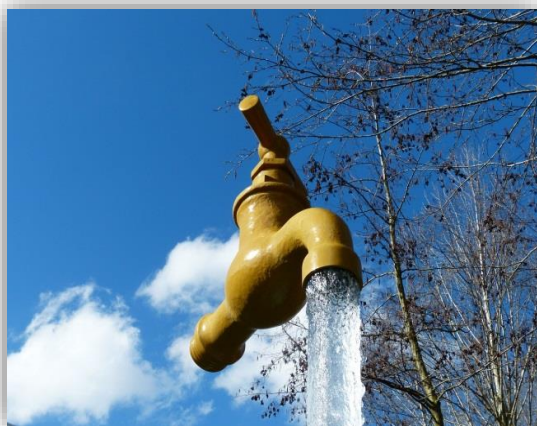
Posebnost Biblije pokazuje se na njezinim učincima u životima ljudi. ***Zato i mi bez prestanka zahvaljujemo Bogu što ste, kad od nas primiste riječ poruke Božje, primili ne riječ ljudsku, nego kakva uistinu jest, riječ Božju koja očituje svoju snagu u vama, vjernicima.*** (1. Solunjanima 2,13) Milijuni

ljudi kroz tisućljeća iz vlastitog iskustva svjedoče: ***Savršen je Zakon Gospodnji – dušu krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino – neuka uči.*** (Psalam. 19,8)

Tko želi znati kakav Bog uistinu jest, mora čitati njegovu Riječ – Bibliju. Tu on, naime, dopušta da ga se nađe i u njoj jasno poručuje, što od nas očekuje.

3. Nevidljiv a ipak spoznatljiv? Bog, naš Stvoritelj, se predstavlja

Svatko od nas ima svoju predodžbu o Bogu. Neki ga vide kao dobroćudnog djedicu s dugom bijelom bradom koji rado prelazi preko pogrešaka. Drugi ga gledaju kao velikog nebeskog policajca. Za druge je opet nešto natprirodno „Veliko“ - nešto nedokučivo. No točne informacije o sebi može dati jedino on sam. Sljedeći primjeri opisuju, što sam Bog u Bibliji o svojem biću objavljuje.

Bog je nepojmljivo velik.

Kod Boga ima puno toga, što uopće ne možemo razumjeti. ***Nedokučiva on djela silna stvori, čudesa koja izbrojit' ne mogu.*** (Job 5,9) Bog je izvan našeg dosega. Ljudski razum i razmišljanje ne mogu premostiti ovaj jaz. I to nas ne bi trebalo uopće iznenaditi. Jer kada bismo Boga mogli do kraja shvatiti, ne bi bio Bog. ***Da, Svesilnog doseći ne možemo, neizmjeran je u moći i sudu, velik u pravdi, nikog on ne tlači. Zato ljudi svi neka ga se boje! Na mudrost oholu on i ne gleda!***

(Job 37,23-24)

Bog je osoba.

Bog nije neka stvar; nekakva sila ili ideja. To kako on razmišlja, osjeća, želi i djeluje samo pokazuje: da je živa osoba. Ali on nije tek „Onaj gore“ ili „dragi Bog“ ili neka vrsta „Supermena“. **Jahve je pravi Bog. Živ je on Bog i Kralj vječni.** (Jeremija 10,10)

Bog je vječan.

Bog nema početka ni kraja. Rječnikom Biblije rečeno: **Prije nego se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi!** (Psalam 90,2) Ne postoji neko vrijeme u kojem Bog ne bi postojao, u kojem nije postojao ili neće postojati. On se sam predstavlja: **„Ja sam Početak i Svršetak“. Da, on je vječno tu; prije svakog početka, ali i Onaj koji dolazi - „Svemogući“!** (Otkrivenje 1,8) On, također, ostaje uvijek isti. **Isus Krist jučer i danas isti je – i uvijek.** (Hebrejima 13,8) Kakav Bog bijaše, takav je još uvijek i takav će uvijek biti.

Bog je neovisan.

Svako živo biće je ovisno od drugih živih bića, od okolnosti i konačno od Boga. Međutim, Bog je potpuno neovisan od onoga što je stvorio. **Njega ne poslužuju ljudske ruke, kao da bi trebao nešto on koji svima daje životni dah i sve ostalo.** (Djela apostolska 17,25)

Bog je pravedan.

Biblija kaže: **On je Bog pravedan – blago svima koji čekaju na njegovu pomoć!** (Izaija 30,18) Ali Bog nije samo naš Stvoritelj i Održitelj, on je i naš Sudac. **Pravda i pravo temelji su prijestolja njegova.** (Psalam 97,2) U vremenu i u vječnosti on nagrađuje i kažnjava savršenom i neopozivom pravičnošću.

Bog je svet.

Tko je kao ti, Jahve među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u djelima strašan, divan u čudima? (2. Mojsijeva 15,11) Božja svetost je neusporediva. **Nitko nije svet kao što je Jahve, Bog, jer nema nikoga osim tebe, i nema hridi kao što je Bog naš.** (1. Samuelova 2,2) On je bez ikakve greške, nedostatka i slabosti. I taj sveti Bog zahtijeva od svih nas da i mi budemo sveti. Njegov zahtjev prema nama stoji zapisan u njegovoj knjizi, Bibliji. **Budite sveti jer sam ja svet.** (1. Petrova 1,16)

Bog je sveznajuć.

Njegovo znanje je potpuno. **Nema stvorenja njemu skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun.** (Hebrejima 4,13) Bog zna sve iz prošlosti, iz sadašnjosti i budućnosti; čak i sve naše misli, riječi i djela. Njegovo znanje je savršeno i nadilazi naš razum. **O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi!** (Rimljanima 11,33)

Bog je svemoguć.

“Gle, ja sam Bog svakog tijela! Meni ništa nije nemoguće!” (Jeremija 32,27) To ipak ne znači da Bog može raditi sve i svašta. On npr. ne može lagati ni biti nevjeran samome sebi. On ne može praviti pogreške ni grijешiti - ili zanijekati samoga sebe. No Bog može učiniti sve ono, što u skladu sa svojim božanskim bićem želi učiniti.

Bog je ljubav.

Ovo je sigurno najljepše i najvažnije: **Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.** (Ivan 3,16) Sin, koji je jedno s Ocem, predaje svoj život za nas ljude. Dati svoj vlastiti život za nekog drugoga, ne može se ničim nadmašiti. To je krajnji oblik dokazivanja vlastite ljubavi i to ne teoretski, već praktički - u životnoj izvedbi.

4. Naše najveće određenje ili usud **Čovjek je stvoren čudesno**

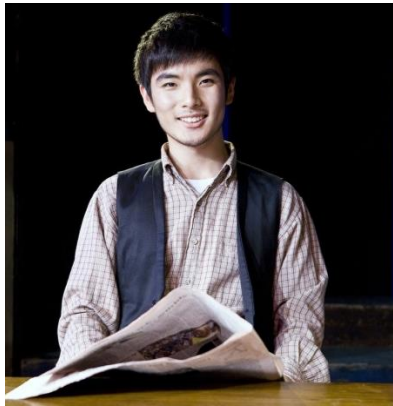
Ljudi se nalaze u potrazi za smislom života.

Zašto postojimo? Odakle dolazimo? Ima li naš život uopće nekakav cilj? Prvo što nam se otkriva jeste: da nismo osuđeni na puko „egzistiranje“ i vegetiranje. Mi smo više od slučajne nakupine atoma u sretnoj kombinaciji i suodnosu. Biblija nam kaže, da smo - na osebujuan način - bili stvoreni od jednog mudrog i svetog Boga stvoritelja.. **Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.** (1. Mojsijeva 1,27) U omjeru prema veličini sunca, mjeseca i zvijezda, možemo se osjećati sićušnima, no Bog nam je podario jedinstven i istaknut položaj.

Mi smo više od neke visoko razvijene životinje.

To se može primijetiti već po tome, što posjedujemo slobodnu volju u oblikovanju našeg vlastitog života: ***Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!***

(1. Mojsijeva 1,28) Postali smo dakle namjesnicima Božjim na zemlji. Primili smo odgovornost kako ćemo isplanirati život nama samima i svim ostalim živim bićima.

Primili smo posebno odličje.

Biti stvoren "kao oličenje Božje" ne znači: da smo postali bogovima u umanjenom izdanju; s istim svojstvima - jedino u manjoj količini. To prvenstveno znači to: da smo određeni za zajedništvo i odnos s Bogom. Mi se tako npr. možemo moliti i njegovati zajedništvo s Bogom. Na početku povijesti svijeta ljudi su živjeli u savršenom okruženju i skladnom međuodnosu, te savršenoj harmoniji s Bogom.

Nekoć nije bilo „krize identiteta“.

Nismo samo mi ljudi uživali zadovoljstvo i ispunjenje u našem postojanju na ovome svijetu – i Bog je bio zadovoljan s nama! To znamo odatle, što Biblija kaže: da je nakon dovršetka stvaranja, koje je kulminiralo s čovjekom, bilo sve perfektно. ***I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro!*** (1. Mojsijeva 1,31) Dokle god smo bili poslušni Božjim napucima u raju, živjeli smo sretno i u posvemašnjem skladu s Bogom. Znali smo tko smo i radi čega smo na ovome svijetu.

Naša današnja situacija je sasvim drugačija? Samo, radi čega je tako? Što li se samo dogodilo?

5. Najveća katastrofa svjetske povijesti ***Čovjekova pobuna protiv Boga***

Što je najveća katastrofa, koju su ljudi doživjeli?

Brojne udarne vijesti u našim novinama, na radiju ili televiziji, podsjećaju nas na to da naš svijet nije u redu. Najjednostavnije je jadikovati zbog nasilja, nepravde, kaosa i nedostataka u društvu. No prije nego osudimo druge, trebali bismo se najprije informirati o stvarnim razlozima koji su do toga doveli. U Bibliji stoji: ***Po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt...*** (Rimljanima 5,12)

Bog je dao samo jedno jedino ograničenje.

Naši su preci, prvi ljudi (Adam i Eva), živjeli u velikoj slobodi. **“Sa svakog stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo. U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!”** (1. Mojsijeva 2, 16-17) Tako je Bog htio provjeriti, hoćemo li opravdati povjerenje koje nam je dao i time pokazati dostojnima ukazane slobode. No đavao je naveo ženu da

posumnja u Božje riječi i postupi suprotno. **Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegova i pojede. Dade i svom mužu, koji bijaše s njom, pa je i on jeo.** (1. Mojsijeva 3,6)

U tom je trenutku „došao grijeh na svijet“.

Svjesnim neposluhom, Adam i Eva su se odvojili od Boga. Odjednom je između Boga i ljudi nastao zid. Umjesto ljubavi prema Bogu, dobili su strah od njega. **Kada čuše korak Božji, koji je šetao vrtom za dnevnog povjetarca, sakriju se – čovjek i njegova žena – pred Bogom među stabla u vrtu.** (1. Mojsijeva 3,8) Umjesto da budu sigurni, zadovoljni i sretni, oni su zahvaljujući svojem grijehu postali svjesni krivice i obuzeti strahom.

Posljedica je bila ocjepljenje.

Bog je rekao da će se kontakt s njime prekinuti, čim postanemo neposlušni, i to se i dogodilo. U tom strašnom trenutku bili smo odsječeni od Boga i time duhovno mrtvi. Otada se, kao konačni rezultat svega, pojavila i tjelesna smrt. I ne samo to! Adam i Eva su i nama ostavili u naslijeđe svoju palu i grešnu narav. - I to sve do današnjeg dana. **Po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješite, na sve ljude prijeđe smrt...** (Rimljanima 5,12) Svratite pažnju na najvažnije riječi: "svi" i „sve“. U njima smo svi uključeni. Grešnici smo i umrijet ćemo. **Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama.** (1. Ivanova 1,8) Naš život dokazuje da su biblijske izjave točne.

Živimo li onako, kako bi se sviđalo Bogu?

Jeste li uvijek iskreni, ljubazni i nesebični; – to jest, potpuno besprijekorni? Bog zna odgovor na to pitanje. A i Vi, ako ste iskreni, također. **Svi su sagriješili i lišeni su slave Božje.** (Rimljanima 3,23) Svaki je čovjek grešnik od rođenja: po prirodi i na temelju vlastitih postupaka i odluka - tako da biste se s tim činjenicama i njihovim posljedicama trebali suočiti.

6. Poražen dokraja *Čovjek je rob grijeha*

Neizlječivo bolestan.

Kada se dijagnosticira neka bolest, smjesta postavljamo pitanje: „Koliko je teška?“ Koliko bismo se više prilikom „duhovnog oboljenja – grijeha“, trebali isto upitati? Mi rado priznajemo da smo grešnici, jer vjerojatno ne znamo što to znači. Pritom, najčešće, mislimo na općenitu nesavršenost ljudske prirode ili se skrivamo iza tvrdnje: „Pa to svi rade!“ No s ovakvim objašnjenjem mi se odupiremo stvarnom pitanju: Koliko je naše stanje doista pogubno? Informaciju o tome daje nam Biblija.

Biblija kaže da smo skroz naskroz iskvareni.

To ne znači da nismo u stanju učiniti i neko dobro. Već ustanovljuje, da je grijeh prodro u sva područja našeg bića: u naše razmišljanje, osjećaje, htijenje, želje, našu savjest, čud i naše fantazije. **Podmuklije od svega je srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne?** (Jeremija 17,9)

Temeljni problem nije u tome: što smo u ovoj ili onoj prilici učinili, pa bismo se zbog toga trebali ispričati. Problem je u onome

što mi jesmo. Mi ljudi uvijek iznova griješimo zato, što nas naša vlastita narav zavodi.

Ta iznutra, iz čovječjeg srca, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakost, prijevara, razuzdanost, zavist, kleveta, oholost, bezumlje. (Marko 7,21-22)

U Božjim očima je svaki grijeh loš.

Skrenimo pažnju na to, da se u spomenutom biblijskom citatu nabrajaju misli, riječi i djela iz različitih životnih područja. Našu predodžbu o grijehu ponekad ograničavamo samo na zločine poput ubojstva ili pljačke. No Biblija nam ne daje nikakvo pravo za tako ograničeno poimanje grijeha. Sve ono, što ne odgovara apsolutnim mjerilima Božjim, jeste grijeh. Svaka nesavršenost u našem govoru, djelima i mislima, jeste grijeh. Jer doista: **Tko može reći: „Očistih srce svoje, oprah se od grijeha svoga?“** (Izreke 20,9)
Možda Vi?

Grieh je pobuna protiv Božjeg gospodstva i njegovih zakona.

Tko god čini grijeh, čini i bezakonje; ta grijeh je bezakonje. (1. Ivanova 3,4) Nijedan nas zakon ne prisiljava da lažemo, da varamo, da imamo nečiste misli ili da na bilo koji drugi način griješimo. Vi sami odlučujete o tome. Ako prestupamo dobre naredbe Božje, i na takav način svjesno zanemarujemo Boga, onda je to loše i Bog neće dopustiti da to tek tako prođe. **Bog je pravedan sudac.** (Psalam 7,12) Bog neće nikada previdjeti grijeh. Možemo biti sigurni da nijedan grijeh neće ostati nekažnjen. Božja kazna za grijeh stiže nas, djelomično, već u ovome životu. Međutim, konačno kažnjavanje će se održati nakon smrti, na sudnji dan. **Svaki će dakle od nas za sebe Bogu dati račun.** (Rimljanima 14,12)

7. Naša budućnost bez Boga **Čovjek srlja u vječnu propast**

Mi posjedujemo najrazličitije predodžbe o tome što će se dogoditi kada umremo. Neki misle da je tada svemu kraj, drugi da svi idemo u nebo. Neki opet vjeruju da postoji mjesto gdje se duše grešnika pročišćavaju za nebo. No u Bibliji ne nalazimo ništa od svega toga.

Božje poruke su posve jasne i drugačije.

Ljudima je određeno jednom umrijeti, a potom dolazi sud Božji. (Hebrejima 9,27) Tko se nalazi u ispravnom odnosu prema Bogu biti će primljen u nebo, kako bi vječnost proveo u Božjoj veličanstvenoj prisutnosti. Sve druge, očekuje jedno drugo vječno boravište. **Oni će biti kažnjeni vječnom propašću, daleko od lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva.** (2. Solunjanima 1,9) Biblija za to stanje najčešće koristi riječ „pakao“.

Pakao zaista postoji.

Njega nije izmislila crkva. Biblija čak češće govori o paklu već o nebu. Isus je navodno-pobožne svojedobno upitao: **Kako ćete umaći osudi paklenoj?** (Matej 23,33) To nije bilo samo retoričko pitanje. Isus je o tome govorio i na drugim mjestima. **Bojte se radije onoga, koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao.** (Luka 12,5)

Pakao je strašno mjesto.

Ima puno slika koje to mjesto oslikavaju. To su slike o mjestu muka. Tu se spominje tama i ogranj. ***I bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.*** (Matej 13,42) To su okrutne riječi, no one su istinite. Ljudi koji se tamo nalaze, stoje pod Božjim prokletstvom. Tamo nema ničeg dobrog – čak ni najmanje olakšanje ni pomoć.

Pakao je konačno odredište.

Iz pakla nema nikakvog izlaza ni povratka, - nema bijega. To znači, da čovjek poslije smrti više ne može “preskakati” između pakla i raja: ***K tome između nas i vas zjapi golema provalija te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.*** (Luka 16,26) Užas, samoća i paklene muke ne služe za preodgoj čovjeka, već kao vječna kazna.

Pakao je mjesto vlastitog odabira.

Tvrdochornošću svojom i srcem koje neće obraćenja zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i objavljenja pravednog suda Božjega koji će uzvratiti svakom po djelima. (Rimljanima 2,5-6) Dakle, u paklu i u raju su samo dragovoljci. Božji gnjev će pogoditi one koji su za svojega života odbijali Isusa Krista, i umjesto toga odavali se nepravdi. Oni su odbili Božju ponudu spasenja. Oni su ovdje htjeli živjeti bez Boga, a on njihovu odluku akceptira. Bogu se zbog toga ne može spočitavati nepravda.

Zastrašivanje ili ljubav?

Kršćanima se ponekad predbacuje da s pojmovima „griješ“ i „pakao“ utjeruju strah. A što bi Bog trebao učiniti? Treba li Bog pustiti da ljudi jure u propast? Je li to ljubav? Biblija nam poručuje o Božjoj motivaciji: ***Ja korim i odgajam one koje ljubim.*** (Otkrivenje 3,19)

Naočigled pakla trebali biste dobro razmisliti o svojem životu.

8. Religioznost nije dostatna Isus Krist je ključ

Mi smo „neizlječivo religiozni“.

U svim kulturama susrećemo stotine pokušaja, kako utažiti našu čežnju za Bogom. U tom nastojanju svjetskih religija ljudi se okreću suncu, mjesecu i zvijezdama; okreću se k zemlji, vatri i vodi, likovima od drveta, kamena ili metala; okreću se ribama, pticama i drugim životinjama. Ljudi se klanjaju bezbrojnim božanstvima i duhovima. Čak i u našem naoko prosvijećenom svijetu, npr.: novac ili tjelesna ljubav brzo postaju idolima. ***Gledao sam, ali ne bješe nikoga, nijednoga od njih da savjet dade, da ih pitam i da odgovore. Svi zajedno ništa su, ništavna su djela njihova, vjetar i ispraznost njihovi kipovi!*** (Izaija 41,28-29)

Religioznost ne može odstraniti grijeh.

Religiozna društva bi ljudima trebala pomoći da dođu u sklad s Bogom. Međutim, kad od nas - radi našeg spasenja - zahtijevaju naše vlastito naprezanje, to uvijek biva uzalud. I to stoga, što je i naša najbolja religioznost posve nedostatna, i time nedovoljna pred Bogom. Bog zahtijeva savršenost. Ljudskim i religioznim naporima ili iskustvima: - bilo krštenjem, pričešću, krizmom, odlaskom na bogoslužje, molitvama, investiranjem snage i vremena, čitanjem Biblije i bilo čim drugim, ne može se odstraniti ni jedan jedini grijeh.

Zla djela se ne mogu dovesti u ravnotežu s dobrima.

Ako želite s Bogom nešto dovesti u red, potrebno Vam je pouzdanje u Isusa i njegovu ponudu. ***To ne dolazi po djelima, da se ne bi tko hvalisao.*** (Efežanima 2,9)

Religioznost ne može promijeniti čovjekovu grešnu narav.

Naše vladanje nije onaj stvarni problem, već samo njegov simptom. Dok idemo u crkvu ili dok prisustvujemo na nekim drugim religioznim priredbama, možda se i osjećamo dobro. No to ništa ne mijenja na našem iskonskom stanju. **Tko će čisto izvuć iz nečista? Nitko!** (Job 14,4)

Vrlo dobro – ali nedostatno.

Odlazak na bogoslužje ili čitanje Biblije nisu ništa negativno. Dapače, odlazak u crkvu, čitanje Biblije i molitva su nešto vrlo ispravno. Bog nam je čak naredio da to činimo. Pa ipak, te vježbe nas ne čine kršćanima.

9. Bog uspostavlja kontakt s nama **Isus Krist pokazuje svoju jedinstvenost**

Ako nas naša vlastita djela ne mogu spasiti, kako je onda uopće moguće doći u nebo? Znači li to da nemamo nikakvu šansu? Da bismo na to odgovorili, bitno je shvatiti: što se prilikom Isusove smrti dogodilo, i što njegova smrt može značiti za nas.

Budući da je Bog pravedan i svet, mora kazniti naše grijeh.

No Biblija nam također kaže: **Bog je ljubav.** (1. Ivanova 4,8) Bog, istina, mrzi grijeh, ali on ljubi grešnike i rado im želi oprostiti. Kako onda možemo iskusiti oprostjenje grijeha, ako Božja pravednost zahtijeva našu duhovnu i tjelesnu smrt? Ovaj problem mogao je riješiti jedino Bog - i on je to učinio u osobi Isusa Krista. **Bog, Otac, je poslao svoga Sina kao Spasitelja svijeta.** (1. Ivanova 4,14)

Sin Božji je postao čovjekom.

Iako je Isus bio u potpunosti čovjek, ipak je sačuvao svoju božansku bit. **Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva.** (Kološanima 2,9) Isus Krist je jedinstven. Biblija to uvijek iznova ponavlja.

Njegovo je rođenje bilo jedinstveno.

On nije imao naravnog oca. Nadnaravnom snagom Duha Svetoga, Isus je nastao u utrobi jedne djevice. **Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji.** (Luka. 1,35)

Njegove su riječi bile jedinstvene.

Slušatelji bijahu zaneseni njegovim naukom jer je govorio s nabojem božanske punomoći. (Luka 4,32)

Njegova su čudesa bila jedinstvena.

Kada su Isusa upitali: u čemu se zapravo sastoji njegova legitimnost, on je ukazivao na svoja djela. **Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje.** (Matej 11,5)

Njegov cijeli život je bio jedinstven.

Isus Krist se borio s istim kušnjama kao i mi, jedino što on – za razliku od nas – nije nikada zgriješio. (Hebrejima 4,15) Konačna biblijska izjava potvrđuje da je Isus, kao čovjek, u svakom pogledu ispunio Božji Zakon. Prema tome, on nije morao pretrpjeti smrt kao kaznu za svoje grijehе. Unatoč tome, bio je pod lažnim optužbama uhićen. Temeljem izjava lažnih svjedoka, bio je osuđen i konačno, na jednom humku pored Jeruzalema, razapet. Međutim, njegova smrt nije bila nikakav „nesretan slučaj“. **Jer njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeše i pogubiše.** (Djela apostolska 2,23) Otac je poslao Sina s ciljem da preuzme kaznu za grijehе na sebe, a Isus je tim putem dragovoljno kročio. **Sin Božji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu iz vlasti zloga za mnoge.** (Matej 20,28)

Njegova je smrt bila jednako jedinstvena i značajna kao i njegov život.

Put izbavljenja po Isusu Kristu može se sažeti sljedećim biblijskim riječima: **Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.** (Ivan 3,16)

Uostalom: Izvještaje o Isusu Kristu možete pročitati u Bibliji, u prve četiri knjige Novog zavjeta.

10. Božja ljubav postaje očitom *Isus Krist daje sve za nas*

O Isusu bi se moglo puno govoriti. O njegovim zapanjujućim čudesima, o njegovom uzornom životu. No sve izjave biblijskih poruka svoj vrhunac nalaze u njegovoj smrti i uskrsnuću. Što je u tome toliko osobito da Biblija tim zbivanjima poklanja toliku pažnju? Odgovor na to glasi: On je umro umjesto nas - obremenjen našim grijesima i poradi našeg spasenja.

Isus je umro umjesto nas.

Pred svetim Božjim bićem, ljudi su krivi i nepovratno izgubljeni. Bog, naime, za svaki grijeh zahtijeva pravednu kaznu. No umjesto da nas osudi, u Bibliji čitamo o jednom genijalnom rješenju: **Bog pokaza svoju ljubav prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.** (Rimljanima 5,8) Za ovu prekrasnu akciju spasenja, Sin se Božji sam izjasnio spremnim. On je zauzeo naše mjesto kako bi platio za naše grijehе. **Krist jednom za grijehе umrije, pravedan za nepravedne, da nas privede k Bogu.** (1. Petrova 3,18) U tome se pokazuje Božja ljubav.

Isus je umro obremenjen našim grijesima.

U ovome se pokazuje Božja svetost. Na Isusovoj smrti nije bilo ničeg „patvorenog“. Ova je kazna morala biti u cijelosti podmirena. Isus je podnio najstrašnija mučenja. Viseći na križu kriknuo je: **“Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”** (Marko 15,34) U tom strašnom trenutku, Bog Otac se okrenuo od svojeg ljubljenog Sina. On je morao otrpjeti kaznu odijeljenosti od Boga. Zauzevši naše mjesto, Isus je bio učinjen odgovornim za njih, kao da ih je sve sam počinio.

Isus je umro radi našeg spasenja.

Time, što je Bog Isusa treći dan uskrsnuo od mrtvih, potvrdio je: da je prihvatio njegovu žrtvu kao potpuno podmirenje za naše grijehе. **Snagom Duha Svetoga, uskrsnućem od mrtvih, Bog ga je potvrdio kao svojeg Sina.** (Rimljanima 1,4) Na taj način bio je položen temelj za potpuno oprostjenje svima, koji bi inače bili zauvijek prokleti u paklu.

Ali kakve to ima veze s Vama? Kako Vi možete stupiti u sklad s Bogom? Na koji način Isus može postati i Vašim osobnim Spasiteljem?

11. Moja odluka *Pronaći spasenje*

Želite li biti spašeni?

Želite li imati mir s Bogom? Ako Vam je Bog pokazao ono što Vam nedostaje; i ako želite da Vas spasi, onda se morate **okrenuti k Bogu i povjerovati u Isusa Krista kao svojeg Spasitelja.** (Djela apostolska 20,21)

Okrenuti se k Bogu.

Tu se radi o jednom posve novom životnom stavu. Za to je potrebna promjena Vašeg ponašanja. Morate priznati da ste grešnik koji se iznutra opire jednom svetom Bogu, koji Vas ljubi. Potrebna je promjena srca: istinska pogođenost i sram zbog ogavnosti Vaših grijeha. Morate zatim biti spremni ostaviti se grijeha, kako biste svojem životu dali novo usmjerenje. Bog od ljudi zahtijeva da se obrate k njemu. **Ljudi se trebaju odvratiti od grijeha; vratiti se k Bogu i, svojim životom, pokazati da su se promijenili.** (Djela apostolska 26,20) O tome se radi.

Obraćanje znači: udariti novim pravcem.

Valja, od svega srca, nastojati živjeti onako kako se to Bogu dopada. A to znači, svim srcem priznati: **Isuse, ti si od Boga poslani Spasitelj, Sin Boga živoga!** (Matej 16,16) Ide se za tim, da se potpuno pouzdate u Isusa Krista, koji je za Vas položio svoj život.

Isus je u pravo vrijeme umro za nas bezbožnike još onda, dok smo nemoćno ležali u vlasti grijeha. (Rimljanima 5,6)

Manevar skretanja pažnje ustranu.

Vaš ponos i Vaše grešno biće žele Vas uvjeriti da se radije trebate pouzdati u vlastitu doličnost i religioznost. Ali Vi nemate nikakvog izbora. Svoje pouzdanje ne smijete polagati na ništa i nikog drugoga osim na Krista, jer Vas jedino on može spasiti. **Isus jedini može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu – uvijek živ da se za njih zauzima.** (Hebrejima 7,25)

Želju sprovesti u djelo.

Ako Vam je Bog pokazao što Vam nedostaje, i ako Vam je podario želju da pridete Isusu, onda to i učinite – sada! A kako to ide? Priznajte pred Bogom da ste izgubljeni grešnik; da ste opterećeni krivnjom i kao takav beznadno izgubljeni, te da ga od svega srca molite da Vas spasi. Molite ga i za to, da postane Gospodarom Vašega života, onako kako mu i priliči, te da Vam pomogne da se ostavite grijeha i da živite za njega.

Iskrena molitva može ovako izgledati:

Bože, spoznao sam da sam dosad živio bez tebe, te da sam zbog grijeha odvojen od tebe. Molim te da mi oprostiš moje grijehе. Hvala ti na tome, što je Isus Krist – zastupnički - umro za mene i uskrsnuo. Želim da odsada budeš središtem mogega života. Hvala ti za tvoju ljubav prema meni. AMEN.

Bog se drži svojeg obećanja.

Jer ako ustima ispovijedaš Isusa Gospodinom, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. (Rimljanima 10,9) Tko se istinski pouzdaje u Krista kao Spasitelja, i njega priznaje svojim Gospodinom, smije ovo obećanje primijeniti na sebe.

12. Uživati novi život

Prvi koraci u životu kao kršćanin

Ako ste svoje pouzdanje položili na Isusa Krista, pred Bogom ste postali novim čovjekom. Ovaj događaj se može usporediti s novim rođenjem. Time se npr. objašnjava, zašto sada imate jedan posve drugačiji odnos prema Bogu. Biblija to naziva „biti opravdan vjerom“.

Sada imate mir s Bogom.

Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.
(Rimljanima 5,1)

Po Kristu je Vaš dužnički problem riješen.

Za njega svjedoče svi proroci: da tko god u njega vjeruje, po njegovu imenu prima oprostjenje grijeha. (Djela apostolska 10,43)

Vi sada pripadate Božjoj obitelji.

Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja... (Ivan 1,12)

Vaša vječnost je osigurana.

Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu! (Rimljanima 8,1)

U osobi Duha Svetoga, sam Bog je stupio u Vaš život.

Pošto ste čuli Riječ istine - evanđelje svoga spasenja - u Kristu ste, prigrlivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim. (Efežanima 1,13)

Nije li to prekrasno? Odsada možete i rasti u svom novom duhovnom životu. U tome su sljedeće četiri točke izuzetno važne.

Molitva – Svaki dan razgovarajte s Bogom.

Bog se raduje kada s njim razgovarate. Kao Vaš prijatelj i Otac, on se zanima za svaki sitni detalj Vašega života. Razgovarajte s njime o Vašoj obitelji, Vašem poslu, Vašim prijateljima, Vašim brigama i Vašim željama. Zahvalite mu za njegovu dobrotu i molite za oprostjenje ako ste ponovno zakazali. Bog uvijek ima otvoreno uho za Vas, on Vam želi oprostiti i u svemu bit uz Vas. Njega možete dnevno moliti za oprostjenje. Jer ni djeca nisu savršena. **Ako priznajemo svoje grijehе, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravедnosti.** (1. Ivanova 1,9) Kad se molite, onda to ne mora uvijek biti u neko određeno vrijeme ili na nekom ustaljenom mjestu; no oboje Vam može pomoći da se smirite pred Bogom i čujete njegov glas. Bog Vas u molitvi želi obdariti, - zato se redovno molite.

Biblija – Učinite Riječ Božju temeljem svojega života.

Bog Vam želi poručiti, što mu je na srcu. On to može učiniti na različite načine. No prilikom čitanja Biblije možete puno intenzivnije čuti njegov glas. Na taj ćete način bolje razumjeti kakav Bog jest, te kako izgleda njegov očinski plan za Vaš život. **Odlučite se za ono što je Gospodinu milo.** (Efežanima 5,10) Započnite, najbolje, sa čitanjem jednoga od Evanđelja u Novome zavjetu, kao npr.: s Lukinim Evanđeljem. Poslije toga možete čitati poslanicu Rimljanima u kojoj su vrlo zorno opisani simbioza i cilj našega života. Prilikom čitanja Riječi Božje vodit će Vas sam Duh Sveti. Iskusićete kako ćete, s vremenom, sve više i više razumjeti.

Zajedništvo – Potražite kršćane koji će Vas poduprijeti u Vašem vjerskom životu.

Bog želi da kroz život ne idemo kao pojedinačni borci, već da susretnemo druge kršćane, te da izgrađujemo međusobne bratske odnose. Tu se jedni od drugih mogu naučiti: zajedničkom slušanju Božje riječi; mogu jedni druge pratiti i vijest o Božjoj ljubavi zajednički nositi i

drugim ljudima. Prijatelji Božji trebaju jedni druge. Zato se priključite nekoj kršćanskoj zajednici i doživite kako će zajedništvo s drugima biti korisno za Vašu vjeru. Ondje ćete steći i radost u tome, što ćete moći primijeniti darove koje Vam je Bog dao za druge. Bogu je to vrlo važno, jer on u tom pogledu iznosi i jednu opomenu: **Ne propuštajmo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan kada Gospodin dolazi.** (Hebrejima 10,25)

Služenje – Kao kršćanin, pokažite svoj promijenjeni život.

Što dakle, Izraele, od tebe traži Gospodin, Bog vaš? Samo to da se bojiš Gospodina Boga svoga; da po svim putovima njegovim hodiš; da ga ljubiš i Gospodinu, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom služiš.

(5. Mojsijeva 10,12) Vaš glavni cilj trebao bi biti: jedan Bogu ugodan život. Osim toga, trebali biste biti zainteresirani da svoje naročite sposobnosti stavite u službu Bogu.

Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo. (Efežanima 2,10) Budite spremni da i drugim ljudima ispričate, što je Gospodin učinio na Vama. Za nas koji se u njega pouzdajemo, to nije samo neka obaveza, već usrećujuće iskustvo. **Vi ste pak rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu.** (1. Petrova 2,9)

Impressum

Aktion: In jedes Haus e.V. (AJH)

Hausanschrift:
Telegrafstraße 25
42477 Radevormwald

Postanschrift:
Postfach 1120
42460 Radevormwald

Telefon: +49 (0)2195-91560

E-Mail: ajh@ajh-info.de

Internet: www.ajh-info.de

Evangelistische Seite: www.entdecke-neues.de

Internationaler Glaubensgrundkurs: www.the-good-news.de

Übersetzer:

Prevoditelj: Marijan Šporčić

Bildnachweis:

Titelbild: Fotolia-66424228-iordani

Lektion 1: pixabay-804939; Lektion 2: pixabay-787253; Lektion 3: pixabay-113401

Lektion 3: pixabay-419057; Lektion 4: pixabay-430557; Lektion 5: pixabay-764983

Lektion 6: pixabay-665591; Lektion 7: pixabay-58212; Lektion 8: pixabay-169238

Lektion 9: fotolia-66892376-©Romolo Tavani; Lektion 10: fotolia-76972189-©Alberto Masnovi;

Lektion 11: fotolia-82725689-©Gina Sanders; Lektion 12: fotolia-66573128-©vinogradov_il;

Lektion 12: fotolia-78455410-©mariesacha

Copyright © „Aktion: In jedes Haus“, Radevormwald. Sprache: Kroatisch